

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 13

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
“Управління бізнесом в умовах глобальної нестабільності”
м. Київ, МАУП, 26 березня 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 25.02.15)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 13: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. “Управління бізнесом в умовах глобальної нестабільності”, 26 березня 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2015. — 300 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичної конференції, присвяченої проблемам реформування системи управління бізнесом в умовах розгортання кризових ситуацій та глобальної нестабільності.

Для науковців і громадсько-політичних діячів, керівників та власників бізнесу, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і бізнесу.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Корецька О. В.	
Оцінка конкурентоспроможності підприємств в умовах нестабільності	64
Берестецька Л. М., Берестецька К. О.	
Використання інформаційних технологій в туристичному бізнесі.....	68
Бурсов Р. В.	
Застосування економічного стимулювання технологічного оновлення промислового підприємства в умовах глобальної нестабільності.....	72
Казак О. О.	
Деякі аспекти дослідження структурної трансформації машинобудівних підприємств	75
Железняк К. Л.	
Оцінка факторів загроз автотранспортного підприємства в умовах кризового стану економіки	78
Левченко Ю. М.	
Основні напрямки удосконалення управління персоналом туристичного підприємства.....	81
Рассадин В. С.	
Управління компанією зі страхування зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів господарювання України за умов нестабільності національної економіки	88

СОЦІАЛЬНІ, ГУМАНІТАРНІ ТА ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Ельбрехт О. М.	
Актуальні проблеми глобалізації	92
Головатий Н. Ф.	
Новая парадигма развития образования в современном трансформирующемся мире	95
Сафонова В. Є.	
Управління підприємницькою діяльністю державних вищих навчальних закладів	101
Сурмін Ю. П.	
Теоретико-методологічні аспекти застосування кейс-методу в бізнес-освіті України	109
Лісовський П. М.	
Духовний вимір розвитку бізнесу в умовах глобалізаційних змін	113
Костюк Т. О.	
Перспективи розвитку малого і середнього бізнесу в Україні за умов політичної нестабільності	116
Пугач В. Г.	
До питання про економічну безпеку України: аспект ідеології.....	119
Новальська Н. І.	
Необхідність та специфіка підготовки управлінських кадрів вищої ланки нової генерації — фахівців з бізнес-адміністрування	122

ЗАСТОСУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО СТИМУЛЮВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ООНОВЛЕННЯ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 13, с. 72–74

Технологічне оновлення є одним із ключових елементів інтенсивного розвитку сучасного промислового підприємства, але його важливість і першочергова необхідність за умов фінансово-економічної нестабільності в Україні, яка впливає на обмеженість фінансових ресурсів не є доведеною.

Вітчизняні реалії свідчать про низький технологічний рівень переважної більшості промислових підприємств, що вказує на ігнорування заходів спрямованих на їх технологічне оновлення.

Взагалі національне господарство орієнтоване на екстенсивний шлях розвитку, що передбачає нарощування обсягів реалізації продукції з незначною часткою доданої вартості, що у період сприятливої міжнародної кон'юнктури на міжнародних товарних ринках дозволяло українським промисловим підприємствам отримувати високі прибутки та економити на технологіях.

Подальше економічне зростання економіки України ускладнила міжнародна фінансова криза, що розпочалась у 2008 році, яка спричинила нарощування боргового навантаження на бюджетну систему країни, що супроводжувалось скороченням прямої фінансової підтримки з боку держави промисловим підприємствам, які також зазнали серйозних фінансових втрат внаслідок зміни економічної ситуації у світі.

З метою відновлення та зростання національного господарства, враховуючи попередній досвід, необхідно обрати інтенсивний шлях розвитку промислових підприємств, який має базуватись на підвищенні якості виробленої продукції та відповідності міжнародним стандартам, скороченні витрат на її виробництво та реалізацію, зниженні енергоспоживання та підвищенні екологічної безпеки, що може бути забезпечено за рахунок технологічного оновлення.

Розвиток сучасного промислового підприємства за умов глобалізації та стрімкої інтернаціоналізації ринків товарів і послуг може бути досягнутий на основі продукції, що має високу частку доданої вартості та забезпечує конкурентоспроможність її виробника на внутрішньому та зовнішньому ринках, а основою такої продукції є сучасні передові технології.

Підтвердженням вірності технологічного оновлення є зростання прибутку промислового підприємства, що досягається збільшенням виручки від реалізації продукції та зменшенням витрат на одиницю виробленої продукції.

Економічне стимулювання технологічного оновлення як складової інноваційного розвитку має відбуватися на основі ринкових законів, тобто спрямованості промислових підприємств на розробку та втілення нових технологій з метою отримання високого рівня прибутку.

Держава має активно підтримувати описані вище процеси, оскільки до її основних функцій відносяться покращення соціально-економічного розвитку суспільства, реалізація якого неможлива без дієвого економічного механізму стимулювання технологічного оновлення промислових підприємств.

Для цього необхідно використовувати всі можливі адміністративні й економічні методи, в тому числі найбільш дієві серед економічних — фінансові та податкові.

Фінансові методи мають ключову роль серед методів державного регулювання економіки. Доцільно їх розглянути у сукупності всіх методів державного регулювання, які поділяються на прямі, що безпосередньо впливають на діяльність учасників економічних відносин через застосування адміністративних та економічних дій, і непрямі, що опосередковано впливають на поведінку суб'єктів економічних відносин через вплив на різні сфери їхньої діяльності.

Дія прямих методів відразу спрямовується на досягнення конкретного результату, вони поділяються на адміністративні та економічні, а непрямі переважно є економічними методами.

Найбільш поширеними серед прямих економічних методів є: державне цільове фінансування, надання цільових дотацій, пільгове кредитування та інвестиційна політика.

Серед непрямих методів державного регулювання відносяться податкове та митне стимулювання, грошово-кредитного регулювання та валютна політика.

Аналізуючи сутність і склад існуючих методів, формується висновок, що прямі методи можуть ефективно впливати на активність промислових підприємств та вирішувати оперативні проблеми їх господарської діяльності. Вони мають ряд недоліків, головним з яких є руйнування конкурентного середовища внаслідок підтримки окремих суб'єктів господарювання.

Непрямі методи, найважливішими серед яких є податкове стимулювання, спроможні діяти на довгострокову перспективу, їх застосування дає можливість охопити практично всі технологічні й інноваційні процеси в національному господарстві й ефективно стимулювати розвиток промислових підприємств.

Отже, прямі методи реалізуються у формі прямої державної підтримки промислових підприємств, а непрямі впливають на їх розвиток опосередковано, тобто виконують стимулюючу функцію держави.

Податкове стимулювання технологічного оновлення промислових підприємств належить до непрямих економічних методів державного стимулювання промисловості.

Формування дієвого економічного механізму стимулювання технологічного оновлення промислових підприємств, враховуючи обмеженість фінансових ресурсів господарюючих суб'єктів і держави, можливе на основі використання податкових стимулів, в першу чергу, орієнтованих на компенсацію частини податку на прибуток за рахунок витрат підприємства на його технологічне оновлення.